

ТРЯБВА САМО
ДА МЕ ПОВИКАШ

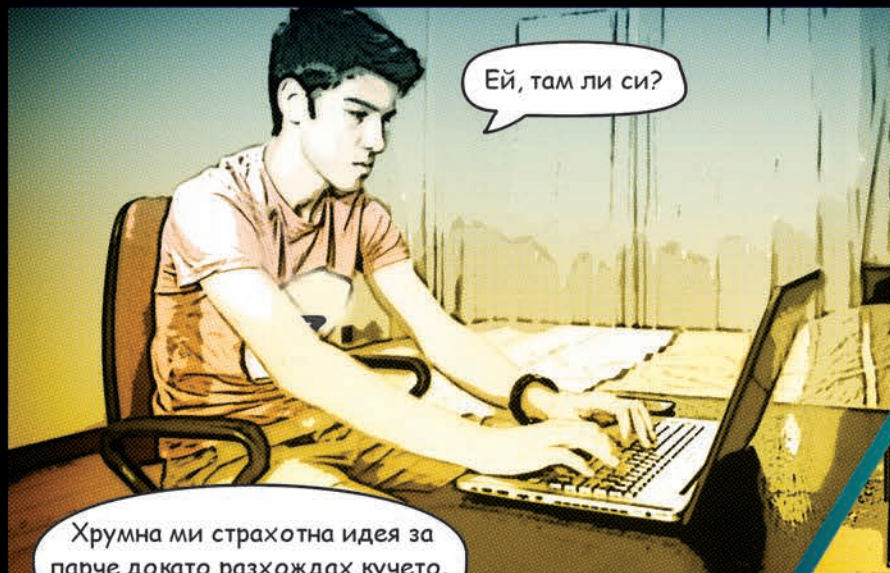

АНДРЕЙ

КАВКА
АВТОР
ЙОАНА ДУЛОВА

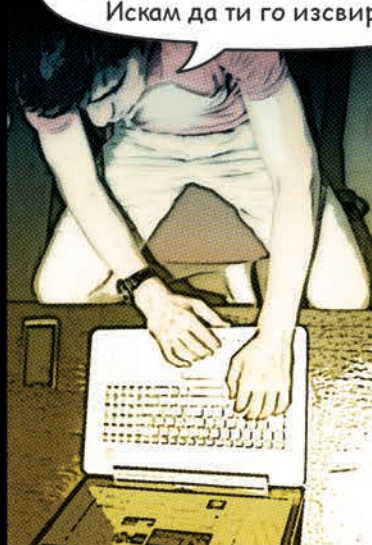
ЯНА

КАМПАНИЯ „СЪБДНИ ФАНТАЗИЯ“ СЕ СТРЕМИ ДА ОБЯСНИ
ПРИСЪЩАТА СТОЙНОСТ НА ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА СОБСТВЕНОСТ.

Ей, там ли си?

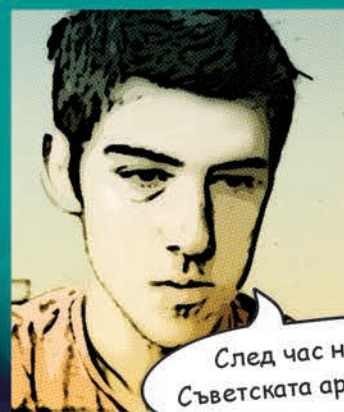
Хрумна ми страхотна идея за парче докато разхождах кучето. Искам да ти го изсвирия.

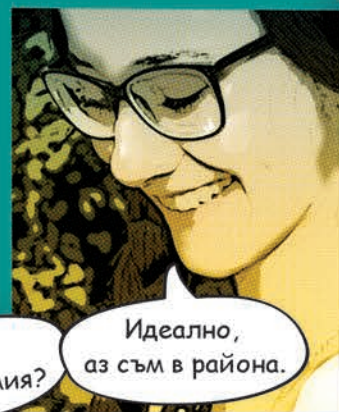
Яко, става.
Какво предлагаш?

К'во става?

След час на
Съветската армия?

Идеално,
аз съм в района.

Как ти се струва?

Ами привлече ми
вниманието.
Грабва.

Имаш ли текст?

Още не.
Прелитат ми
разни думи през главата,
ама още не мога
да ги свържа.

Добре де,
за какво е предназначен
този ритъм?

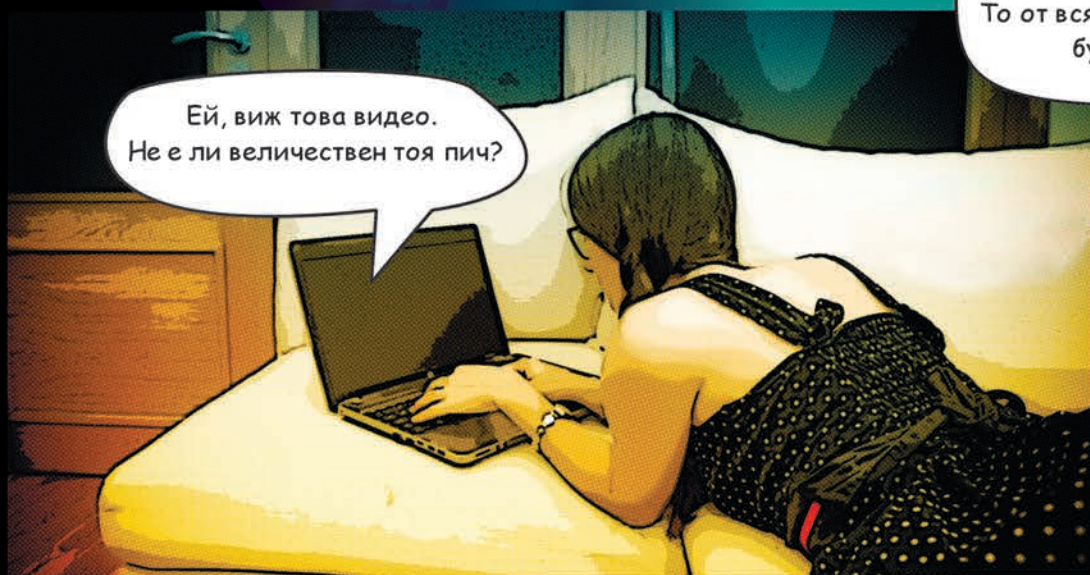

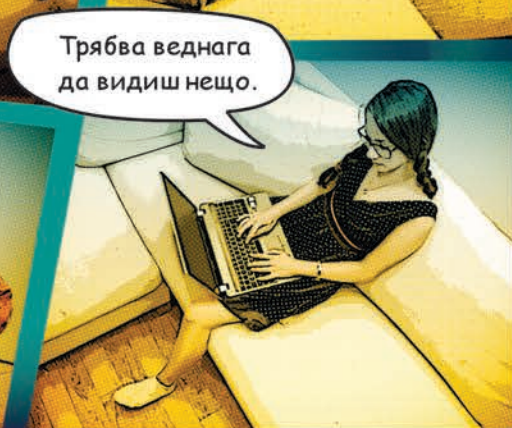
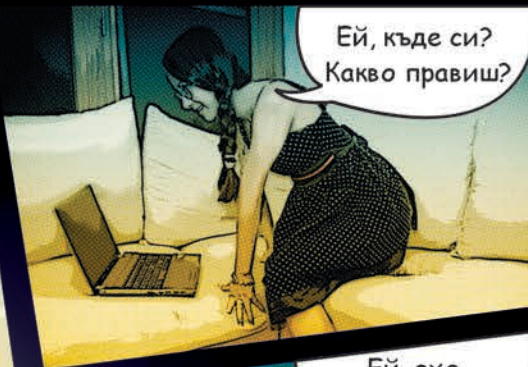
Трябва да бягам.
Баба ми готви знаменитата си мусака и ако
закъснея за вечеря,
ще ми чете конско.

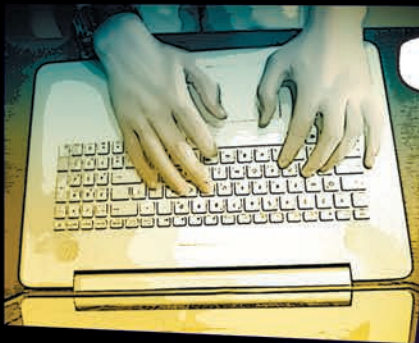

Знам, естествено
ще пиша в чата

но това е ...

Я стига!
Как как?
Щото съм глупак.

И какво
си направил?

Как е възможно?
Да не си го чул отнякъде
и да ме баламосваш?!
Аз пък реших че си надарен..

Реших да се фукам.
Толкова си харесах парчето,
че реших, че съм велик
и трябва всички да разберат.
И го пуснах в нета...

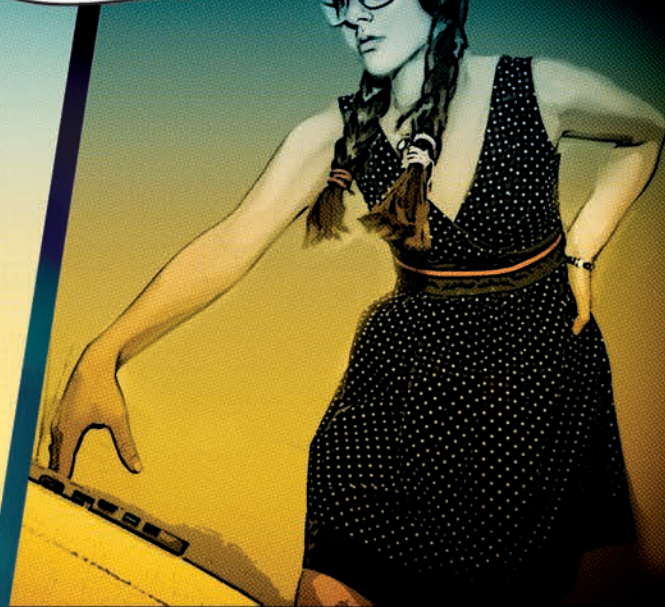

Добре де, това не променя факта, че си е твое.
Тоя не може просто да го вземе и да го пусне като свое.

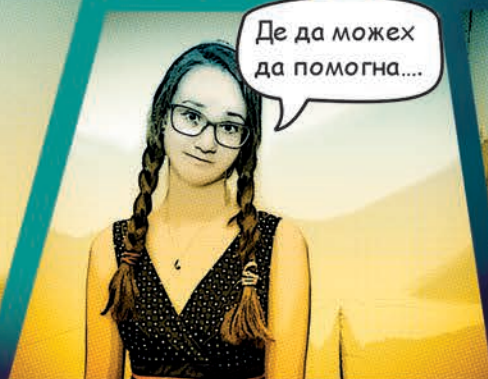

Да бе, ама аз сега какво да направя?

Нямам представа.
Но не можеш да оставиш нещата така.

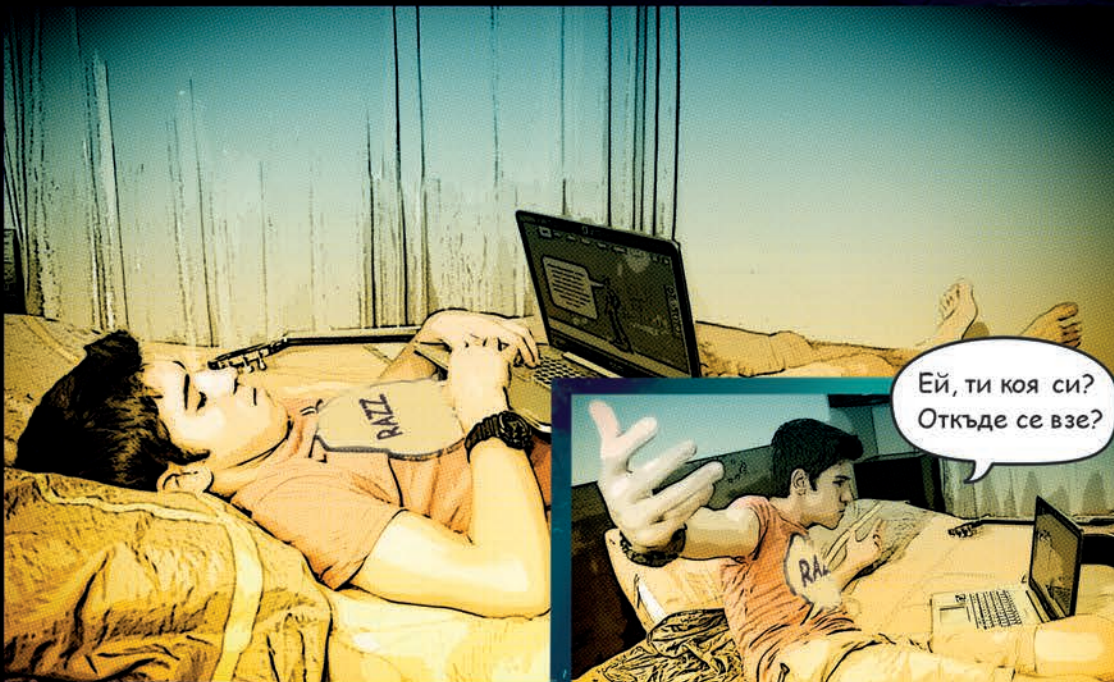
Ясно.
Само, че ми липсват идеи.

Де да можех да помогна....

Уморих се и утре имам контролно.
Ще го мисля като се наспя.
Айде да гасим сега, утре ще го мисля тоя.

Ей, ти коя си?
Откъде се взе?

Къде тук?

В мрежата.

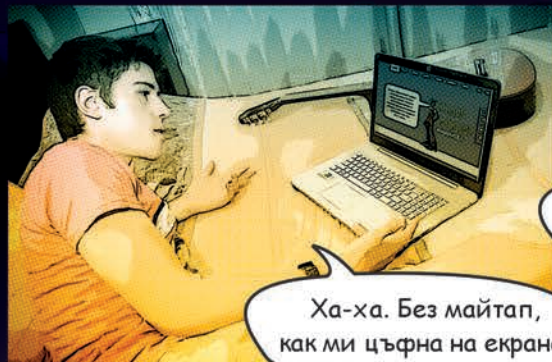
Ти сериозно ли?
И как е?

Ами аз съм си тук.
Тук живея.

Ами как

.....широко

Ти ме извика.

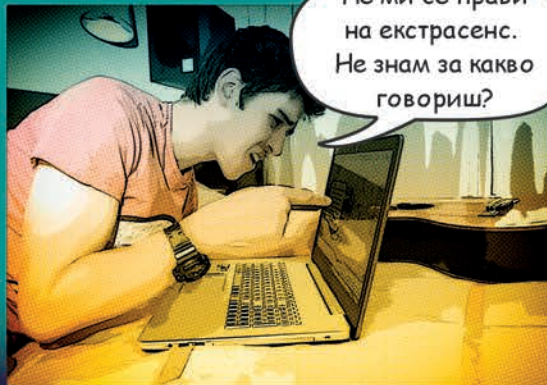
Аз? Не съм те викал.
Изобщо никого не съм викал.
Дже нищо не правех.

Така ли? Защо тогава
долових тревожност
точно от тази машина?

Не ми се прави
на екстрасенс.
Не знам за какво
говориш?

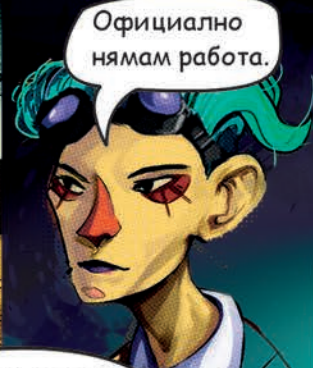
Мисля, че знаеш.

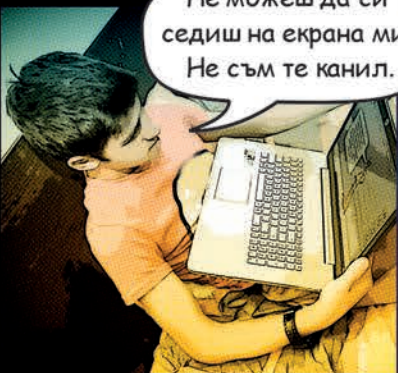
А ти що не спиш?

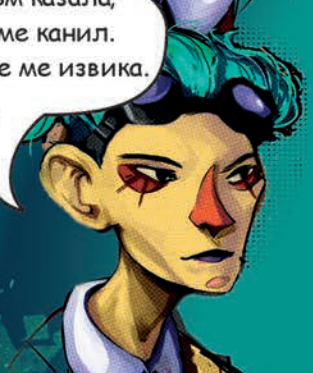
Аз не спя по това време.
И изобщо не е твоя работа.
Абе каква ти е на теб работата?

Официално
нямам работа.

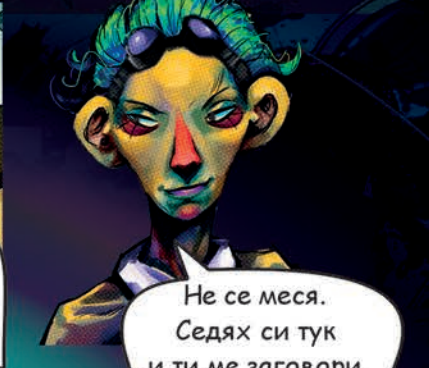
Не можеш да си
седиш на екрана ми.
Не съм те канил.

Не съм казала,
че си ме канил.
Казах, че ме извиках.

Тъй де, точно така изглеждаш,
като да нямаш работа.
Освен ако не работиш
да се месиш в чужди работи...

Не се месея.
Седях си тук
и ти ме заговори.

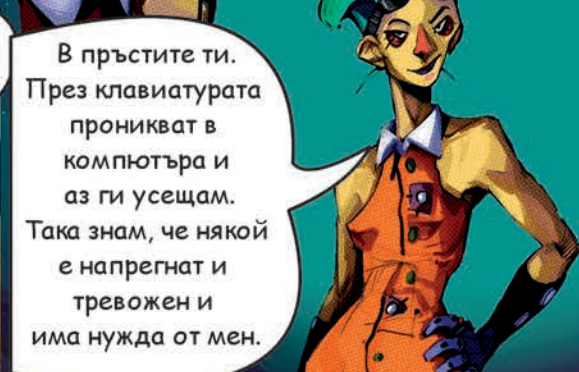
Да не спорим.
И как по-точно
те извиках?

С вибрации.

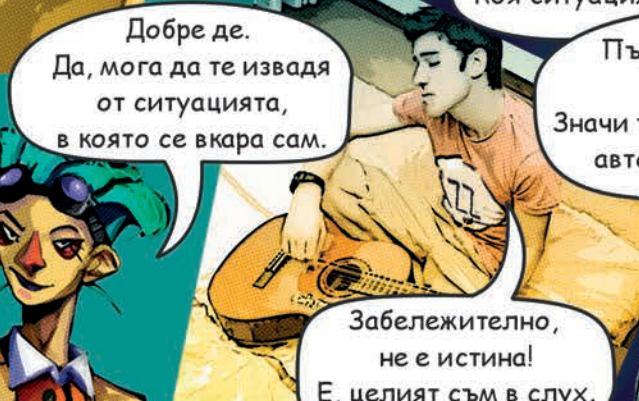
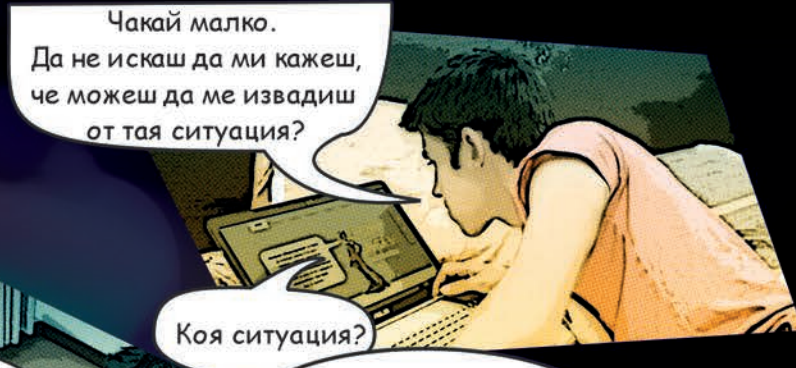
Стига бе!
Будалкаш ме.
К'ви вибрации?

В пръстите ти.
През клавиатурата
проникват в
компютъра и
аз ги усещам.
Така знам, че някой
е напрегнат и
тревожен и
има нужда от мен.

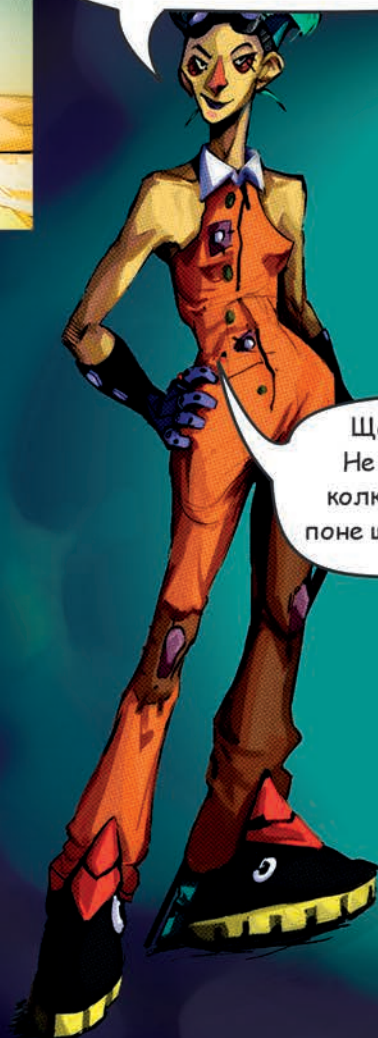
Уникално!
Нямах представа.

Какво искаш да кажеш с това "сигурен ли си"?
Естествено, че съм сигурен, нали аз я съчиних.

Добре, добре. Ама сигурен ли си,
че не си записал просто някаква
мелодия, която си чул от някъде?

Ще ти кажа.
Не е кой знае
колко сложно и
поне ще си сигурен.

Абсолютно!

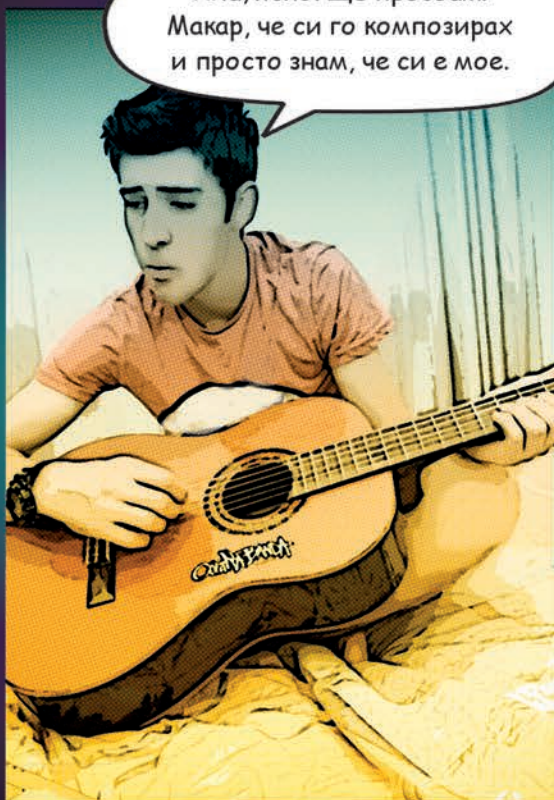

Сега като ми вкара
тая муха в главата.....
.....Как да бъда
абсолютно сигурен?!

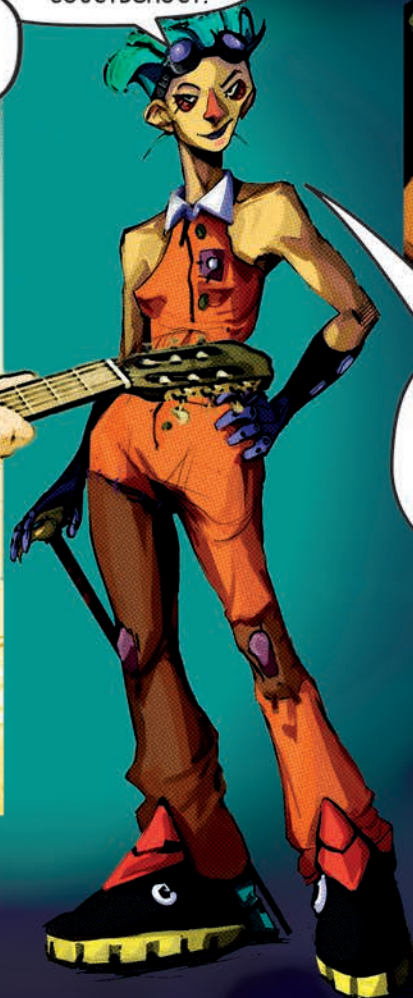
Казвай,
че ще се
побъркам.

Ами значи, не е много лесно, реално.
Най-добре е с някое от приложенията.
Примерно SoundHound или Shazam.

Аха, ясно. Ще пробвам.
Макар, че си го композирах
и просто знам, че си е мое.

Искаш да кажеш своя
интелектуална
собственост?

Искам да кажа **МОЕ**
Какво сега е това
интелектуална собственост?

Това е творение на
човешката мисъл, брат.
Родено от таланта ти!
И закона ти го признава,
присъжда ти авторство,
така да се каже.

МОЕ

Какво се зарови там, бе?
Тъкмо ми стана интересно.

Уф, сега пък ще ми ядеш.
Добре де, давай, яж си.
Ама казвай нататък...

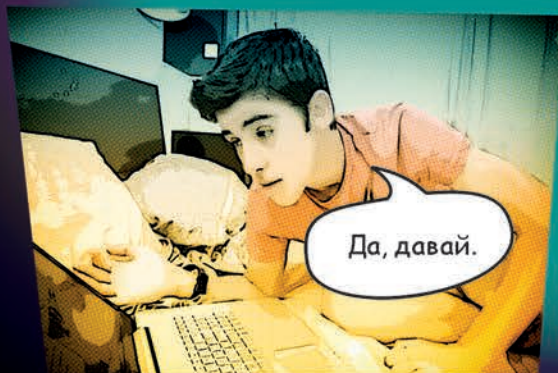
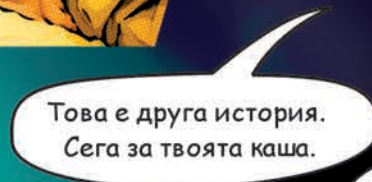
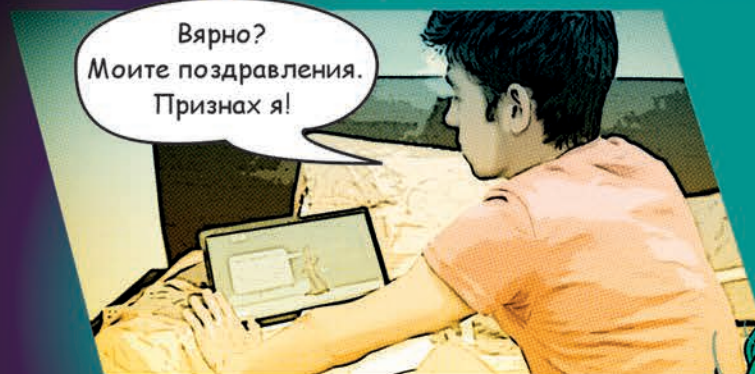
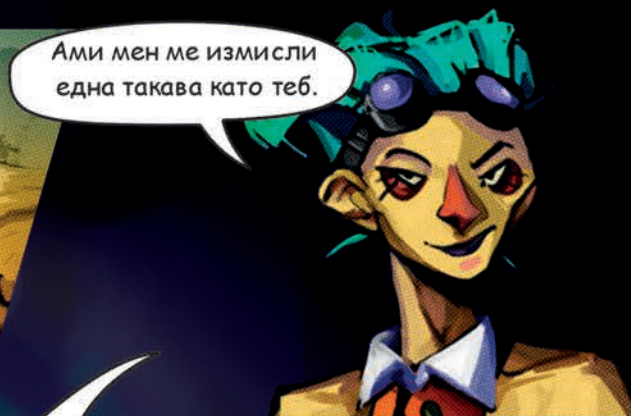
Какво нататък?
Ето например, аз самата съм
интелектуална собственост.

Ти ли?

К'во се хилиш?
Изобщо не се шегувам!

Като толкова
много знаеш,
аз да дремна малко,
че нещо се уморих...

А не, без тия.
Моят екран не ти е
собственият хол.
Или казвай какво да
предприема, или изчезвай,
че трябва да спя вече.

Нервничим нещо, а?
Само потвърждаваш
теорията ми.

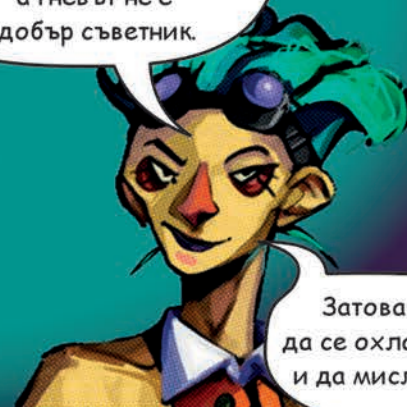
Сега теории ли
ще ми развиваш?
Искам решение.

Виждаш ли?
Точно това имах предвид.
В момента си гневен,
а гневът не е
добър съветник.

Явно си
безполезна.
Най-добре се
разкарай!

Затова е теорията,
да дава решения.
Смятам, че не трябва
да правиш нищо.

Затова изчакай
да се охладиш малко
и да мислиш трезво.

Тоя ден ми дойде в повече.

И как мина
контролното?

Стига де,
други въпроси
нямаш ли?

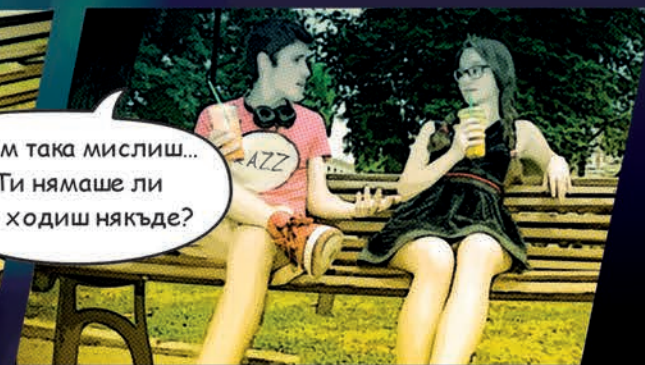

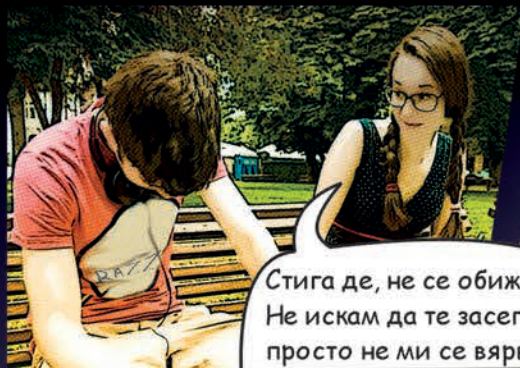
Случи ми се нещо
НЕРЕАЛНО.

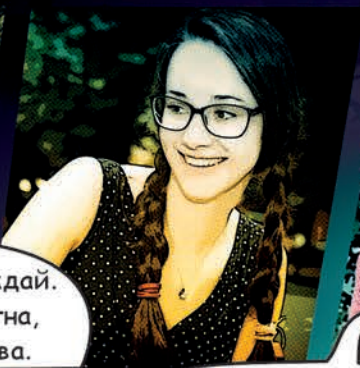
Опа, оттеглям го.
Тогав докладвай
нещо интересно...

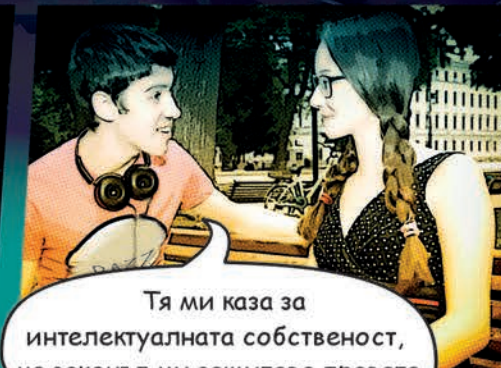
Стига де, не се обиждай.
Не искам да те засегна,
просто не ми се вярва.

Тогава защо
не ти е казала
какво да правиш, а?

Ще тръгвам,
имам урок по английски.
Чао!

Тя ми каза за
интелектуалната собственост,
че законът ми защитава правата

Ами добре,
чао.

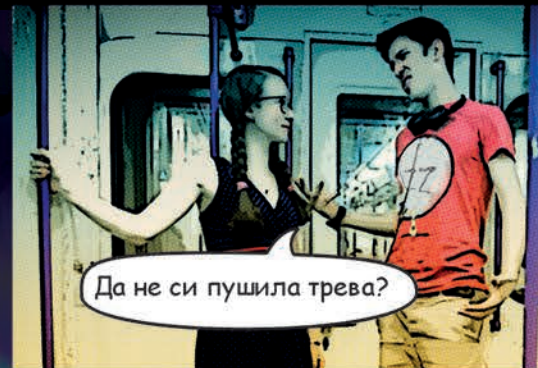

Изобщо не ме слушаш, нали?
Пак ли мислиш за оня измамник?

Извинявай,
просто не ми
излиза от акъла.

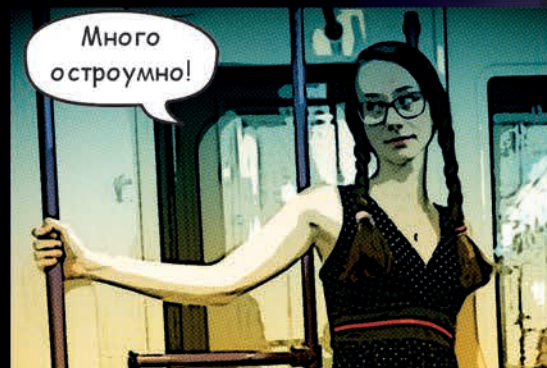

Добре, че съм аз.
Ето какво: изпрати му писмо и
поискай да признае авторството ти.

Да не си пушила трева?

Много
остроумно!

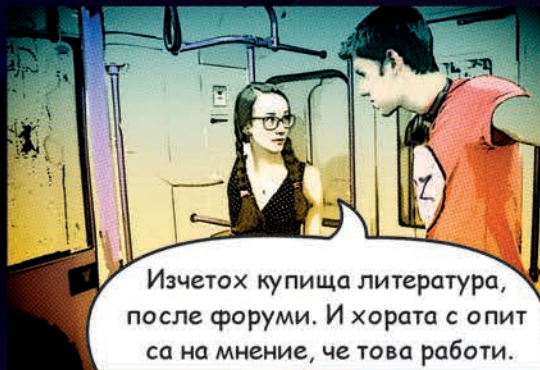
Хайде,
кажи ми
за това писмо.

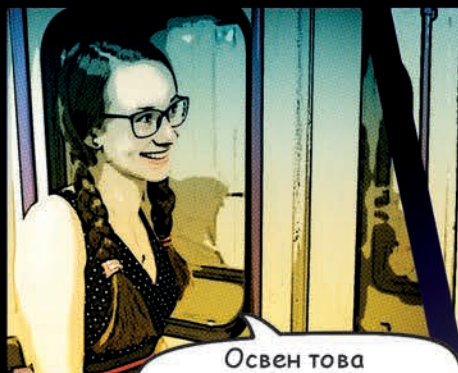

Ама без остроумия!

Добре де, казвай.

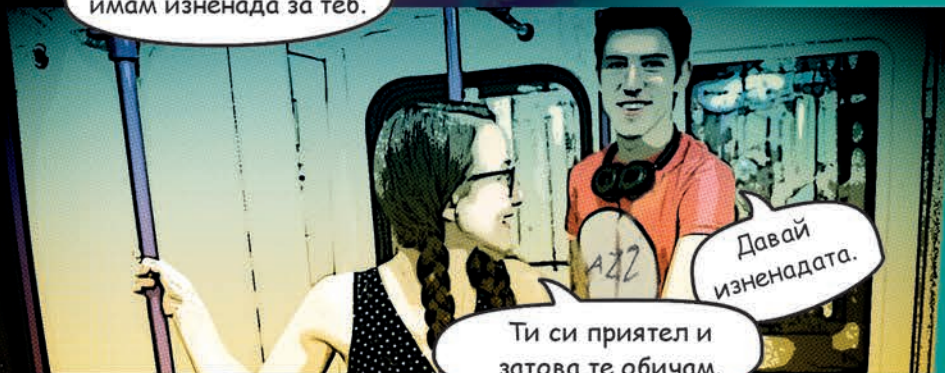
Освен това
имам изненада за теб.

А?

Казах, че имам
изненада за теб!

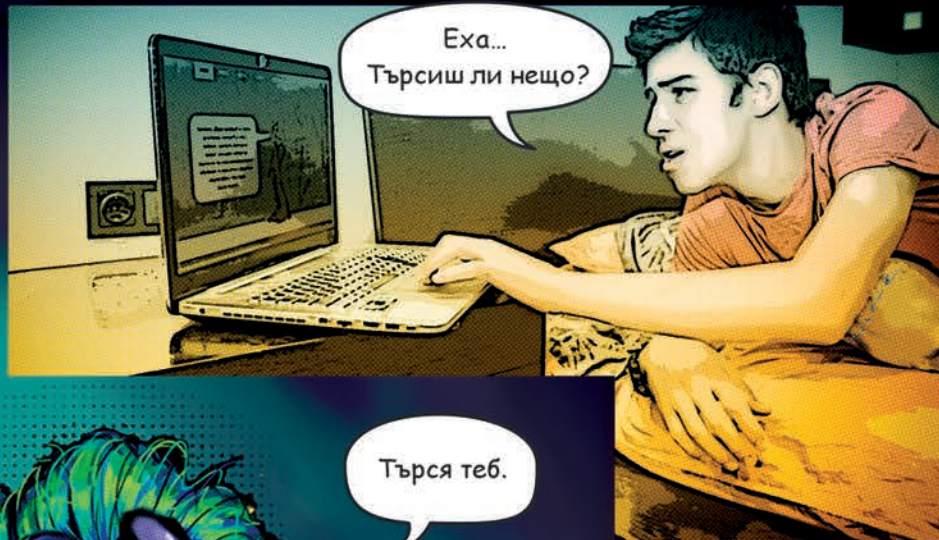
Давай
изненадата.

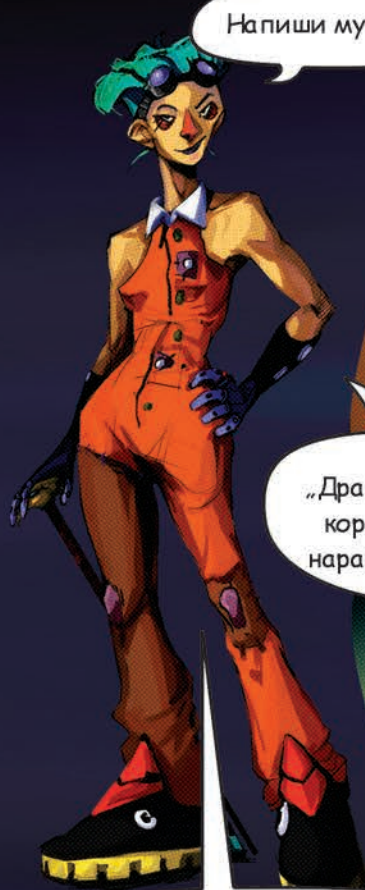
Ти си приятел и
затова те обичам.

Написах ти текст.

Напиши му писмо.

Пишеш,
„Драги ми, твоята
користна постъпка
нарани чувствата ми.“

Да, това не го съобразих.
Добре, поправям се. Пиши
„Виж к'во, гнидо нещастна.....“

Ти си била
гений, бе!

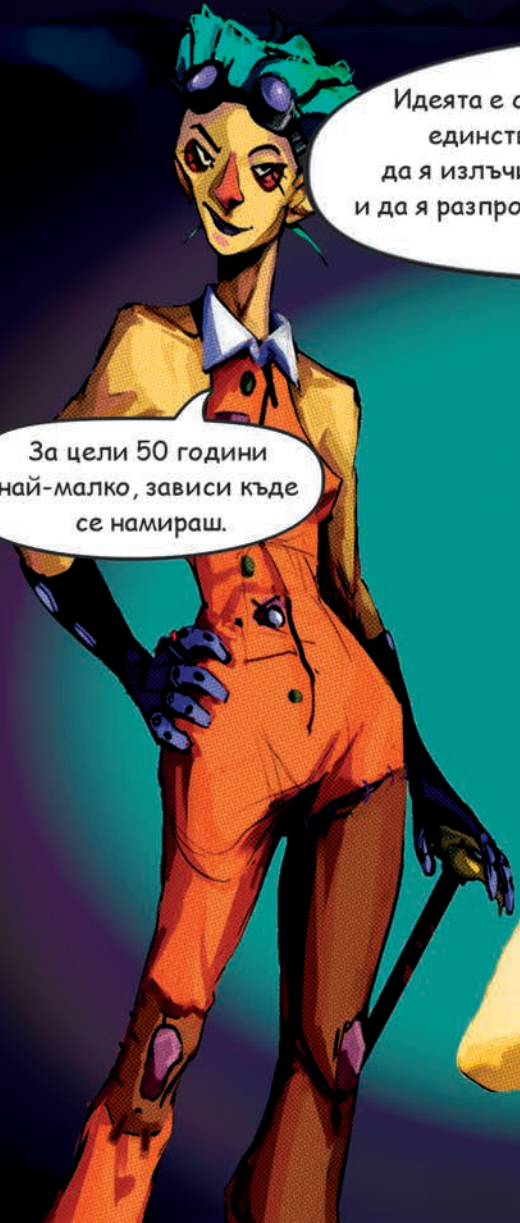
Тя май имаше право

И какво да пиша
в това писмо?

Чакай, чакай.
Ти от кой век идваш?
Какъв е тоя език?
Никой няма да го разбере!
И какво изобщо
означава користен?

Ти ме изкърти!
Я остави на мен избора на думи.

Дадено.

Идеята е следната: като собственик на мелодията единствено ти имаш правото да я записваш, да я излъчиш публично, да я изпълняваш публично и да я разпространяваш по телевизия, радио и интернет.

За цели 50 години най-малко, зависи къде се намираш.

Знаеш ли, ти си пълно куку и не разбирам защо те харесвам.

Ясно. И за колко време?

Е, аз поне знам защо те харесвам.

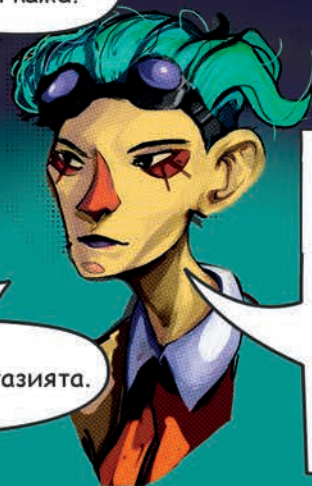
Нима? А искаш ли
да ми кажеш?

Ей, къде отиваш,
приятелю?

Да ти кажа ли
или да не ти кажа?

У дома.
В света на фантазията.

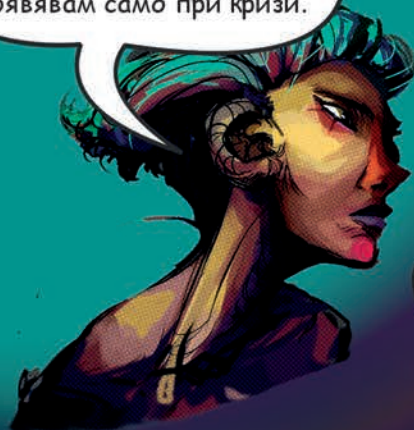

Ще ти кажа.
Защото ТИ си истинският творец.
ТИ си този, когото копират.
ТИ можеш да създаваш музика.
И ТИ ще продължиш да го правиш
и независимо колко хора
ще те копират - а това
несъмнено ще се случва
- ТИ сбъдваш фантазията.

Ще те видя ли пак?

Надявам се, че не.
Нали помниш, аз се
появявам само при кризи.

ЧАО!

Издател: Агенция Стратегма ООД

автор: Тихомира Трифонова
илюстрации: Георги Райжеков
комикс герой КАВКА: Йоана Дулова

imagination.gateway.bg
imagination@gateway.bg

Тази публикация е реализирана с финансовата подкрепа на
Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост

Информационна кампания за защита на интелектуалната собственост “Сбъдни фантазия”

<http://imagination.gateway.bg>

Тази кампания се изпълнява с финансовата подкрепа на
Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост

в партньорство с
Център на Учебно-тренировъчните
фирми в България към МОН и
Съюз на Читалищата в България